

Lenze en Ina Leunge van Limm Recycling bij de inzameldoos voor koffiebekers. FOTO'S MARCEL JURIAN DE JONG

Bioplastic van maïs, suiker en... rioolslib

Met het hergebruik van plastic koffiebekers draagt Limm een steentje bij aan de circulaire economie. In het verlengde daarvan werkt het bedrijf aan volledig biologisch afbreekbare bekers, gemaakt van maïs, suiker of rioolslib. Rioolslib? Jazeker! Lenze Leunge laat een prototype van een 'maïsbeker' zien. „De vorm is nog niet goed en het materiaal is nog veel te dik. Samen met de Rijksuniversiteit Groningen werken we aan een beker die van dunner materiaal is gemaakt. Grote uitdaging is een beker te maken die hittebestendig is en bovendien een isolerende werking heeft. Warme dranken moeten immers niet te snel afkoelen.” Maar hoe zit dat met de bekers van rioolslib? Over deze innovatie wil Leunge nog niet al te veel kwijt. „Er zijn bacteriën die deeltjes in het slib kunnen omzetten in een soort plastic. Dit materiaal zou kunnen worden gebruikt om koffiebekers van te maken. Maar dan moet het wel kunnen worden hergebruikt. En daar werken we nu aan. In 2018, als Leeuwarden Culturele Hoofdstad is, hopen we de beker van bioplastic te presenteren.”

Limm geeft koffiebekertje tweede leven

Limm Recycling in Smilde is het duurzaamste bedrijf in Drenthe van 2016. Alles draait om koffiebekers: nieuwe verkopen, oude hergebruiken. En altijd met partners uit de regio.

JON VAN SCHILT

Nederlanders zijn met afstand wereldkampioen koffiedrinken. Vooral op het werk: gemiddeld 5,5 kopje per dag. Een aanzienlijk deel wordt genuttigd uit wegwerpbekers. Maar wat gebeurt er na het weggoien? Verbranden? Meestal wel, maar niet als het aan Lenze en Ina Leunge van Limm Recycling in Smilde ligt. Een tweede leven van de plastic koffiebekers als kleeftang of als plantentray.

De vraag ligt voor de hand: waarom worden van gebruikte koffiebekers geen nieuwe gemaakt? „Dat zou mooi zijn, maar het mag niet volgens de Voedsel- en Warenwet. Die staat niet toe dat afval wordt gebruikt voor toepassingen in de voedselketen. En dus belanden veel bekers tussen het overige afval om te eindigen in de verbrandingsoven. Doodzonde, want zo gaat een mooi

en goed materiaal verloren”, legt Lenze uit.

Ina: „Wij hebben een systeem ontwikkeld voor het brengen van nieuwe bekers naar de klant en het ophalen van de gebruikte bekers. We houden de voorraden bij en weten precies wanneer een klant nieuwe bekers nodig heeft.” Lenze: „En als er een periode aankomt, waarin naar verwachting meer koffie wordt gedronken, dan houden we daar rekening mee en attenderen de klant daar dan ook op.”

Met gepaste trots toont het echtpaar de inzameldoos, die al bij tal van bedrijven, overheden en instellingen is te vinden. In de metalen box (van ongeveer 1 meter hoog en 30 bij 30 centimeter breed en diep) zit een plastic zak met daarin een kartonnen doos die negen vakjes telt. Inderdaad: in zo'n vakje past precies een koffiebekers. „Bij elkaar kunnen er 900 bekers in deze doos. Dat is een volume gelijk aan zeven

'Wij recyclen tot het laatste roerstaafje'

ken meer was. Toen hebben we deze loods in Smilde gehuurd.”

Het moet een bedrijf worden dat een bijdrage levert aan de verduurzaming van de wereld. Maar waarom koffiebekers? „In 2009 werd een nieuwe wet van kracht. Die bepaalde dat bedrijven die meer dan vijftienduizend plastic bekers per week afzetten, de gebruikte bekers ook weer moeten inzamelen om te recyclen. Daar zijn we op ingesprongen met ons systeem van nieuwe brengen en gebruikte ophalen.” Ina: „Bedrijven die koffieautomaten neerzetten bij bedrijven en instellingen, zijn goed in koffie. De bekers doen ze erbij en die worden thermisch gerecycled. Dat is een mooi woord voor verbranden. Wij gaan heel duidelijk voor recycling. Daar zijn wij goed in.”

Koffie in kartonnen bekers, is dat niet veel duurzamer? „Nee, die zijn allesbehalve milieuvriendelijk”, zegt Lenze. „Kartonnen bekers zijn aan de binnenzijde voorzien van een plastic coating. Anders zijn ze niet waterdicht. Door de combinatie van karton en plastic kunnen deze bekers niet als oud papier worden gebruikt en belanden dus sowieso in de verbrandingsoven. Het klinkt misschien wat raar, maar de enige milieuvriendelijke koffiebekers is de plastic beker, mits die natuurlijk volledig wordt gerecycled.”

De Leunges willen bovenstaande

wel van de daken schreeuwen. Om hun beweringen te staven, doen studenten van Stenden Hogeschool in Emmen onderzoek naar de effecten van het gebruik en hergebruik van plastic koffiebekers op het milieu, op de wijze zoals Limm ermee omgaat. Ze brengen de zogeheten footprint in kaart. „Vooruitlopend op de uitkomsten durf ik nu al te zeggen dat we op alle punten goed scoren.”

Duurzaam ondernemen betekent voor Lenze en Ina Leunge meer dan alleen koffiebekers hergebruiken. „Onze bestelbus rijdt op biogas en is nooit leeg. We brengen nieuwe bekers en halen de gebruikte op. Om de afstanden zo kort mogelijk te houden, en dus zo min mogelijk brandstof te verstoken, werken we alleen samen met partners in de regio. Zo houden we het kapitaal in de buurt. Dat wordt dan weer hier besteed en dat is goed voor de werkgelegenheid van onze kinderen. Dat is ook duurzaamheid. Datzelfde geldt voor het

vergenen van kennis en het bedenken van nieuwe toepassingen. Daarvoor werken we samen met Stenden in Emmen en de Rijksuniversiteit in Groningen.”

Om de lijnen (letterlijk) kort te houden, werkt Limm in het Noorden en Oosten. Inmiddels is er een partnerbedrijf in Alphen aan den Rijn voor de rest van het land. Ina: „We groeien snel. Onze omzet in het eerste kwartaal van dit jaar is verdubbeld ten opzichte van vorig jaar. Maar het moet te behappen zijn en we willen dicht bij onze klanten staan. We willen ze kennen.” Lenze: „Voor ons is er nog genoeg te doen in het Noorden en Oosten.”

Lenze: „Gemeenten, provinciehuizen en scholen behoren inmiddels ook tot onze klantenkring. Dat is mooi, want die organisaties en instellingen hebben een voorbeeldfunctie. En wat kinderen jong leren, doen ze later automatisch. Scheiden bij de bron. Daar gaat het om.”